
NOWOKRZCZEŃSTWO (4) *sb n*

nowokrzczeństwo (3), **nowokrczeństwo** (1); nowokrzczeństwo *SarnUzn, PowodPr* (2);
nowokrczeństwo *CzechEp*.

Teksty nie oznaczają é oraz ó; wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w nowo- oraz -stwo).

sg N nowokrzczeństwo (2). ◊ A nowokrczeństwo (1). ◊ L nowokrzczeństwie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Herezja powstała w XVI w. w Szwajcarii, Niemczech i Holandii, charakteryzująca się negatywnym stosunkiem do chrztu niemowląt i będąca w opozycji zarówno do Kościoła katolickiego, jak i do zinstytucjonalizowanych form reformacji luterskiej i kalwińskiej (4) : iż przydzie do thego/ że fie będziem iteż muśimy krzić znowu/ ponieważełmy okrczeni w inszey wierze/ kthorą oni zową Turecką álbo żydowłką. (marg) Nowokrzczeńłtwo. (-) SarnUzn H5v; CzechEp 57; Obącz. W Nowokrzczeńłtwo Bifurmańłtwá wielkie początki. PowodPr 35 marg.

Szereg: »aryjaństwo i nowokrzczeństwo« (1): Gdy potym przekłete Aryánłtwo y Nowokrzczeńłtwo/ tám [w Węgierskiej ziemi] kofz łwoy záłożyło PowodPr 33.

Synonim: aryjaństwo.

AKtt